

למעלה לטמא אותה בכל האדרדים. ולא מלא שחתוך משה למעלה ויהושע למטה, לא יכולו לו ישראל. ומשום לכך שמר הקדוש ברוך הוא איתה שנאה לדורי דורות. מה הטעם? משום שחשב לעקר אותה הברית ממוקמה, ומשום לכך פקדי, בפקידה, שהרי שם נרמז סוד בפקידה, האות הברית הקדושה.

בא וראה מה כתוב, ויאמר שאול אל הקיני. מי זה הקיני? זה יתרו. וכי מי נמן פאן את בני יתרו להיות דורות בעמלק, והרי היו שרוויים ביריחו? אלא הרי כתוב (שופטים א) ובני קני חתן משה עלו מעיר התמירים את בני יהודה מרפר יהודה וגוז. וכך עלו של עמלק עד לאותו זמן שבא שאול העמלק, שפטות ויסר קני מתוך עמלק. משום שהרי בזמנם שנמצאים רשיים, (נעשו) אותם חסידים וצדיקים שנמצאים בינייהם נתפסים בחטאיהם, והרי פרשוו. כמו זה, אלמלא אותה ערובה היה שחתחו ברם בישראל, לא עונשו יישראל על מעשה העגל. ובא ראה מה כתוב בראשונה, (שםות כה) מאות כל איש אשר ידבנו לבו, להקליל את כלם, משום שרצה הקדוש ברוך הוא לעשות את מעשה המשפטן מכל האדרדים, במתן וקלפה. ומשום שהיה אוthem ערכ רב עליהם, נאמר מאות כל איש אשר ידבנו לבו, להקלילם בין ישראל, שם מה, וכולם הוצאות.

אחר לכך סטה כל מין למינו, ובאו אומם ערב רב ועשו את העגל, וסתו אחרים אותם שפטו וגרמו לישראל מות והרג. אמר הקדוש ברוך הוא, מאן והלא מעשה המשפטן לא יהיה אלא רק מצדם של ישראל וגוז.

דעתך משה לעילא, ויהושע לתפקידו, לא יכולו ישראל אליה. ובгинן פר, נטיר קדשא בריך הוא בהוא דרבוי, לדרי דרין. מאי טעמא. בגין דחסיב לא עקרא את קיימא מארתיה. בגין פר פקדתי, בפקידה, דהא פמן ארמי רזא דעת קיימא קדיישא.

הא חי, מה כתיב, ויאמר שאול אל הקני. מאן קני. דא יתרו. וכי מאן יhib בני יתרו הקא, למחוי דיריהון בעמלק, והא ביריחו הו שרים. אלא הא כתיב, (שופטים א) ובני קני חתן משה עלו מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה וגוז. וכך עלו מפן, שרו בתחומא בעמלק, עד והוא זמנא דעתא שאול מלכא, דכתיב ויסר קני מתוך עמלק. בגין דהא בזמנא דחיביא אשתקחו, (נ"א אהענש) אינון חסידי וזבאי דמשתקחין בינייהו, מ תפון בחובייהון, והא אוקמונה. בגוונא דא, אלמלא הוא ערובייא דעתחבריו בהו ביישראל, לא אהענשו ישראל, על עבדא דעתא.

וaea חי מה כתיב בקדמיה, (שםות כה) מאות כל איש אשר ידבנו לבו, לא כל לא כל לא, בגין דבעא קדשא בריך הוא למעבד עובדא דמשפנא מכל טרין, במוחא וקליפה. בגין דהו אינון ערב רב בגווניהו, אתרט מאת כל איש אשר ידבנו לבו, לא כל לא לוון בינייהו דישראל, דאינון מוחא. וכלהו אתפקדי.

לכחר סטא זינא לזיניה, ואתו אינון ערב רב ועבדו ית עגלא, וסטו אבטריהו אינון דמיתו, וגרמו לוון ליישראל מותא וקטולא. אמר קדשא בריך הוא, מאן ולהלאה עובדא דמשפנא לא יהא, אלא מטרא דישראל המשפטן לא יהיה אלא רק מצדם של ישראל לבדם. מיד - ויקהל משה את כל עדת ישראל וגוז.